

Trumps udfordring i Asien er hans økonomi derhjemme; Kinas Bælte & Vej tilbyder vejen til en løsning

Sidste nyt: 5. nov., 2017: Et forsøg på at køre præsident Donald Trumps forestående møder med Kinas præsident Xi, Ruslands præsident Putin og andre ledere, af sporet, blev søndag lanceret i tyske og britiske medier. Disse medier rapporterer, at handelsminister Wilbur Ross, der ledsager præsidenten til Asien, er under russisk indflydelse, baseret på en indirekte investering i et shippingfirma på Marshall-øerne. Den underliggende rapport er tydeligvis blevet udarbejdet forud for rejsen og er udkommet fra International Consortium of Investigative Journalists.

Leder fra LaRouche PAC, USA, 5. nov., 2017 – Præsident Donald Trump blev den 4. nov. hårdt presset af interviewer fra Fox News, Laura Ingraham, om krav om strategisk adgang til Kinas finansielle markeder, store handelskoncessioner, bekendelser om at »stjæle intellektuel ejendom«, og så videre, og så videre, når han skal mødes med Kinas præsident Xi Jinping. Det skal især bemærkes, at Trump svarede, at han *ikke* tog til Asien for at stille disse krav, fordi hans store interesse ligger i at løse atomvåbenkrisen omkring Nordkorea, og fordi han har en særdeles god arbejdsrelation med præsident Xi.

I nattens løb den 4. nov., mens han fløj fra Hawaii til Japan, bekræftede præsident Trump, at han skal have et tredje møde med den russiske præsident Putin i forbindelse med APEC-topmødet i Da Nang, Vietnam.

Præcis, som han har gjort, siden før han blev valgt, trodser Trump atter Londons og Wall Streets politik med hensyn til

Kina og Rusland, og det er grunden til, at disse kræfter fortsat indsætter den juridiske morder, Robert Mueller, og britisk efterretning, til at forsøge at tvinge præsidenten ud af embedet.

Tidligere chef for Goldman Sachs og tidligere finansminister Hank Paulson repræsenterede Wall Street og City of London i en kronik i *Washington Post* søndag, hvor han krævede, at, med Xi, »burde Trump være strategisk og insisterende mht. at forsvare Amerikas industrier i fremtiden, i særdeleshed inden for finansielle tjenesteydelser«, og burde insistere på, at Kinas finansmarkeder åbner op for investeringsbank-/hedgefundmodellen. Samme dag udløste Londonavisen *Times* et langt angreb på Putin og Trump, og som hævdede, at det »endelig står fuldstændig klart«, at både Brexit og valget af Trump var indbydes forbundne resultater af den samme, onde indflydelse fra »Putins venner«. (Dette er utvivlsomt også kilden til de transatlantiske økonomiers 10 år lange stagnation!)

Trumps afgørende opposition mod disse 'Rumleskaft-lignende' imperietiltag betyder, at der er et enormt potentiale for »win-win«-samarbejde som resultat af denne Asien-rejse.

Men den virkelige udfordring for Trump er at forstå, hvor stort, behovet for USA's økonomi – for slet ikke at tale om Europas – er for fordelene ved at tilslutte sig Kinas Bælte & Vej Initiativ, og for at forfølge et nyt paradigme for gensidigt fordelagtige, nye infrastrukturprojekter og videnskabelige gennembrud.

Trump tog til Asien, mens han pralede med USA's aktiemarkeder og »2 million nye jobs«; men Amerikas arbejderes reelle lønninger falder fortsat, 90 % af disse jobs er ikke produktive; og den amerikanske arbejdsstyrke holdes i en nedgangstilstand pga. den eksploderende epidemi af narko- og alkoholafhængighed, affødt af afindustrialiseringen.

Og, i kølvandet på de mange katastrofer med orkaner og brande,

fremkommer der nu krav om omgående byggeri af ny infrastruktur til beskyttelse af befolkningen, og som løber op i hundreder af milliarder af dollar i investeringer, der er nødvendige *nu*. Dette er, bortset fra at være nødvendigt for at redde liv og bevare økonomisk produktivitet, det enkeltstående område, hvorfra produktiv, vellønnet beskæftigelse vil komme.

Dette var Trumps valgsignatur, som hidtil ikke er blevet initieret. Den eneste, nye infrastruktur, der foreløbig er blevet lanceret i de orkanramte områder i USA, er en ny kystpipeline i Texas, som finansieres af PowerChina. Linjerne af økonomisk innovation, som Wall Street hævder, Trump må tvinge ned i halsen på Kina, bliver allerede hurtigst forfulgt i Kina, takket være præsident Xi.

Den enkeltstående vej til det, Trump førte kampagne for, er igennem en genindførelse af Glass/Steagall og en nationalbank efter Hamiltons principper således, som det er skitseret af *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, og gennem at USA tilslutter sig »Bælte & Vej«-politikken.

Dette er værd at kæmpe for; det inkluderer at lukke Muellers heksejagt ned sådan, som medlemmer af USA's Kongres er begyndt at kræve.

Foto: Præsident Donald J. Trump holder tale på Yokota Flybase, Japan, 5. nov., 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Trump-rådgiver advarer om

derivat-/Brexit-trussel; det rejser spørgsmålet om Glass-Steagall

16. okt., 2017 – Præsident Donald Trumps økonomiske chefrådgiver, Gary Cohn, kom, under en tale for Gruppen af 30 rådgivningsgruppen for bankaktivitet efter IMF/Verdensbankens årlige møder i Washington, D.C., med nogle advarsler om derivatmarkederne og for-store-finansinstitutioner, iflg. *Financial Times*. Cohn sagde, som også USA's Finansministerium i en nylig rapport havde sagt, at clearinghusene, der skal forestille at reducere risici for modparter i de uregulerede derivatvæddemål til hundreder af billioner af dollar, i stedet selv var ved at blive koncentrationer af systemiske risici.

En af de ting, Cohn iflg. *Financial Times* understregede, var, at »Reguleringssystemet efter krisen skaber voksende kompleksitet og vækst af massive finansfirmaer og ignorerer lektionen fra nedsmeltningen«. Han understregede, at de reguleringer, der blev vedtaget efter krakket 2008, inkl. Dodd/Frank-loven i USA, og som det var meningen, skulle fjerne »for-store-til-at-lade-gå-ned«-truslen, faktisk var i færd med at »føre til konsolideringen af mere aktivitet i en håndfuld enorme selskaber«. Han kaldte dette for »uhensigtsmæssige virkninger«, inklusive, at nye banker ikke kan komme ind i systemet.

Alt imens denne erklæring om problemet tydeligvis rejser den kendte løsning – at genindføre Glass/Steagall-loven for at bryde Wall Street-storbankerne op – så foreslog Cohn ikke dette, denne gang, men hævdede, at Finansministeriets fjernelse af visse reguleringer af Wall Street ville gøre det muligt for nyere, mindre banker at etablere sig.

Cohn advarede i særdeleshed om den voksende derivataktivitet,

der finder sted gennem clearinghusene: »noget, der begynder at give genlyd som en betydelig, systemisk risiko«. Clearinghuse blev etableret som de store bankers partnerskaber efter krakket i 2008, for at sikre derivatspekulanter mod deres modparters bankerot i den anden ende af væddemålene, eller mod singulariteter i valutakurser, rentesatser osv., som der indgås væddemål om. Clearinghusene, der hovedsageligt opererer i London, hvor 40-50 % af alle derivatkontrakter kommer fra, har ikke en tilstrækkelig egenkapital, fordi de opfører formodninger om derivatvæddemålenes »nettoprofit« i en krise og herved reducerer det, der skal garanteres, men som højst sandsynligt ikke vil være muligt i netop denne sammenhæng.

Eftersom derivatmarkederne til anslået \$600 billion er indlysende systemiske, er de omkring et dusin clearinghuse lige så systemiske, men underkapitaliserede, og i stedet for at fjerne risiko, så koncentrerer de den. Cohn bemærkede, at USA's Finansministeriums rapport sagde, at UK's »Brexit« gør dette til en hastesag.

Et andet talerør for City of London, *The Economist*, siger den 12. okt. i artiklen, »Brexit Will Give the Derivatives Markets a Nasty Headache« (Brexit vil give derivatmarkederne en grim hovedpine), at clearinghuse udgør et betydningsfuldt profitcenter for City of London-banker. »LCH, et clearinghus i London, clearer over 50 % af renteswaps [langt de mest almindelige derivater] i alle valutaer; Londonhuse clearer 75 % af swaps i euro og 97 % af dem i dollar.« Selv guvernør for Bank of England Mark Carney har erkendt, at disse clearinger kunne blive »juridisk ugyldige« under en kaotisk Brexit. At dette ville forårsage finansielt kaos, ville være årets underdrivelse.

Financial Times citerede Gary Cohn og skrev: »'Vi er uforstående over for størrelsesordenen af konstant at komme ting i clearinghuse uden de korrekte 'autoværn' i clearingshusene', fremførte hr. Cohn. 'I takt med, at vi får mindre gennemskuelse, og mindre likvide aktiver i

clearinghuset, begynder det for mig at give genlyd af at være et nyt, systemisk problem.'«

Foto: Trump sammen med sin økonomiske chefrådgiver, Gary Cohn.

Med det forestående finanskrak ligger magten hos dem, der ved, hvad man skal gøre

Leder fra LaRouche PAC, USA, 16. okt., 2017 – Advarslerne fra IMF, fra Trumps økonomiske rådgiver Gary Cohn, fra aktiemarkedsanalytikere, er underdrevne, i forsigtige vendinger, men peger ikke desto mindre på det fremstormende faktum: nogle af de mange overforlængede gældsbobler, der er blevet skabt af centralbankerne siden 2008, vil snart krakke. Disse »læk« slutter sig til en vedvarende trommehvirvel af advarsler, der kommer selv fra sådanne normalt udtryksløse personer som den tyske finansminister Wolfgang Schäuble, om, at et sammenbrud er på vej.

I den 35 medlemmer store Organisation for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), advarer IMF, er graden af gældens gearing både for ikke-finansielle selskaber og for husstande, rekordhøj og kan ikke overleve en stigning i rentesatsen; centralbankerne er i færd med at nedtrappe deres programmer for »kvantitativ lempelse«, som driver gearingen af gælden endnu højere op. Ethvert fejltrin, der hurtigt sætter rentesatsen op, vil udløse betalingsstandsning i 20 % af alle

amerikanske selskaber, sagde IMF. »Lånemarkedet befinder sig i en ikke tidligere set tilstand«, sagde Brian Raven fra Tavistock Investments til CNBC den 9. okt. Fejltagelser fra centralbankernes side med at hæve renterne »kan give uforudsigelige bagslag og sammenbrud i markeder, der ikke er særlig likvide.«

Og nu, den voksende fare for de Londoncentrerede clearinghuse for finansielle derivater og valutahandel – især i tilfælde af et uordentligt udfald af »Brexit« – antydes både af Cohn, i en tale for Gruppen af 30 bankierer den 13. okt., og af USA's Finansministerium. Disse underkapitaliserede clearinghuse er nu, siger City of Londons *Financial Times*, »en ubehagelig hovedpine for derivatmarkederne« – som, med \$600 billion i uregulerede, spekulative væddemål, er alt, alt 'for store til at lade gå ned' – eller til at redde gennem bail-out.

Disse enorme gældsbobler, der blev skabt, eller genskabt, efter krakket i 2008 af centralbankernes pengetrykning, er i overvældende grad blevet brugt til spekulation, især i »konstant stigende« aktiemarkeder. Ironisk nok er den gæld, Kina har udstedt, og som konstant fordømmes, undtagelsen – bakket op af nye, offentlige aktiver til \$10 billion eller mere, \$3 billion i reserver af fremmed valuta, \$1 billion i statens egenkapital, og nu, af offentligt byggeri uden for Kina hele vejen langs det ekspanderende Bælte & Vej.

Et ukontrolleret krak vil blive den største, menneskeskabte katastrofe. Endnu en »Lehman-orkan« vil langt overstige Maria eller Harvey i økonomisk ødelæggelse og bære faren for en optrappet krig med sig. De skridt, der hurtigt kan bringe denne fare under kontrol, fremlægges af EIR og LaRouche PAC, samtidigt, ved hjælp af de midler, der – ifald de tages op og anvendes – kan stoppe heksejagten, der anføres af Robert Mueller imod præsident Trump, og således sætte Trump fri til at tage disse skridt.

Det første skridt – en genindførelse af Glass-Steagall –

frem sættes i hele Europa, såvel som i USA. Det var faktisk den klare og indlysende løsning til selve den trussel, som Trumps rådgiver Gary Cohn understregede i sin tale den 13. oktober, om den konstant voksende størrelse og kompleksitet af de største banker, der dominerer finanssektoren.

Hvis Trump, når han om to uger rejser til topmøder i Asien, diskuterer det yderligere skridt med at skabe en national kreditinstitution i USA til infrastrukturbyggeri, vil Amerikas tilslutning til Bælte & Vej Initiativet stort set være sikret, og den store fare med Wall Streets finansielle nedsmeltning vil komme under kontrol.

Foto: Præsident Trump underskriver en eksekutiv ordre i det ovale kontor den 3. februar, 2017, mens Gary Cohn, til højre for Trump, overværer underskrivelsen. (Whitehouse Photo)

Fortsæt! Momentum imod Londons/Muellers kup-operation er momentum for den Nye Silkevejs æra for fremskridt

Leder fra LaRouche PAC, USA, 12. okt., 2017 – Fra og med i dag uddeles vores bombe af en rapport, »Robert Mueller er en umoralsk, juridisk morder: Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«, med stor slagkraft i New York City og Washington, D.C., til 180 internationale missioner til FN (hen over et par dage) og til udvalgte kontorer blandt 535 senatorer og kongresmedlemmer på Capitol Hill. Disse særlige cirkuleringer

kommer netop, som et nyt initiativ i Kongressen forårsagede frustrerede skrig over, at Russiagate/Trumpgate måske vil mislykkes.

Husets Efterretningskomite har indstævnet firmaet Fusion GPS, der har hjemsted i Washington, D.C., og dets ansatte om at overholde Kongressens krav om information om, hvordan Fusion kommissionerede skandaledossieret fra 2016 om Donald Trump fra en MI6-ex-agent, Christopher Steele. Kongresmedlem Adam Schiff (D-Californien) udtrykte stærk modstand mod dem, der har udstedt indstævningen, da han sagde, »Jeg tror, at der er håb om, at, hvis de kan stille Christopher Steele for en rigsret, og hvis de kan stille FBI og Justitsministeriet for en rigsret, så kan de måske stille hele den russiske efterforskning for en rigsret.«

Ja! Der er en udbredt og voksende støtte blandt den amerikanske offentlighed til netop dette resultat. Det er desuden, for mange mennesker i og omkring byen New York, og i Washington, D.C., som direkte oplevede angrebene den 11. september, en stærk og personlig sag, at Bob Mueller er en løgnagtig lejemorder, der mørklagde saudiernes rolle i dette angreb.

At opbygge et momentum for at stoppe angrebet på det amerikanske præsidentskab og på nationen er samtidig at opbygge et momentum for, at det Nye Silkevejsparadigme kan blive til virkelighed i den transatlantiske sfære, og kan udvides i den eurasiske sfære, som det så spektakulært netop gør. I USA og Europa er der et presserende behov for en Glass/Steagall-reorganisering af bankpraksis, udstedelse af rigelig, målrettet kredit og igangsættelse af forskning og udvikling ind i de nye områder for fusion, plasmavidenskab og rumforskning. Hvordan det skal ske, har Lyndon LaRouche fremlagt i sine »Fire Love«.

Desuden er det ikke muligt at genopbygge efter katastroferne, undtagen ved hjælp af disse »Fire Love«. Alene skalaen af den

udbredte ødelæggelse i Nordamerika som et resultat af sårbarheden over for »naturkatastrofer«, forårsaget af Wall Streets sabotage af vedligeholdelse og udvikling af infrastruktur, viser behovet for et paradigmeskifte i politikken. Til orkanzonerne i den Mexicanske Golf og Caribien, og jordskælvet i Mexico, skal yderligere føjes de hærgende brande i Californien. Mens dette skrives, har 21 mennesker mistet livet, og over 25.000 er fordrevet af brandene, der stadig brænder kraftigt. Andre stater i det vestlige USA er ligeledes blevet ramt i år. Den 12. okt. vil Repræsentanterne Hus sandsynligvis stemme om den næste lov om finansiering af katastrofehjælp på \$36,5 mia. – som i går korrekt blev sat op, på anmodning fra Det Hvide Hus, med \$5 mia. til Puerto Rico, men som stadig kun lige rækker til at dække udgifterne til den tidlige responsfase. Hvad med genopbygningsfaserne?

Selv før de nylige katastrofer indtraf, er den forfaldne, amerikanske basisinfrastruktur brudt sammen – som det ses i transportkrisen i New Yorks Metro – pga. manglende modernisering. Den 1. oktober, lige midt i høsttiden, opstod der et hydraulisk svigt af en port i sluse og dæmning 53 på Ohiofloden, med en 46 mil lang række af flodpramme på floden til følge. Faciliteten blev bygget i 1928, og dens erstatning i nærheden har været under konstruktion i 30 år og er stadig ikke færdig.

Om 23 dage rejser præsident Trump af sted til Asien, hvor hans møde med præsident Xi Jinping kan blive anledning til, at et nyt stadium for håb og fordel for menneskeheden bryder ud. Vi kæmper for en sådan ny begyndelse.

Torsdag, den 12. oktober, er Columbus Dag, som regnes for at være den dato, hvor Columbus gjorde landgang i de amerikanske lande i 1492. Præsident Franklin Roosevelt udstedte, midt i en krigstid, en **mindeerklæring i 1940**, der sluttede med disse ord:

»I år, hvor vi betænker den tilstand, som verden er blevet bragt til af destruktive kræfter, med lovløshed og tøjlesløs magt, der hærger en ældre civilisation, og med vor egen republik, der ruster sig til forsvar for sine institutioner, kan vi puste nyt liv i vor tiltro og forny vort mod ved at mindes Columbus' triumf efter en periode med hjerteskrærende prøvelser.

Det løfte, som Columbus' opdagelse skænkede verden, om en ny begyndelse i menneskets march mod fremskridt, har været undervejs mod sin opfyldelse i fire århundreder. Det er nu vor opgave at være fast besluttet på, at denne fremmarch, på trods af tilbageslag, vil fortsætte mod opfyldelsen.«

Wall Street i chok over Trumps forpligtelse til at 'udslette Puerto Ricos gæld'

4. okt., 2017 – Morgenens overskrift i *New York Times* opsummerede Wall Streets frygt: »Trump lover at udslette Puerto Ricos gæld. Kan han gøre det?« Wall Street husker, hvordan Franklin Roosevelt svang præsidentskabets magt over Wall Street, og de er i panik. »Kontaktet sent tirsdag sagde investorer, der er Puerto Ricos gældskreditorer, samt deres rådgivere, at de 'blev taget på sengen' og ikke vil kommentere«, rapporterede *Times*.

Artiklen i *Times* opstillede sine argumenter for, hvorfor USA's præsident ikke har, ikke kan have og gør klogt i ikke at have magt til at forsvare amerikaneres liv, da denne puertoricanske

statsgæld er i form af gæld udstedt til kommunerne, som primært regeres af delstatslove, og ikke af den føderale regering; eller jo, det føderale skattevæsen (Internal Revenue Service) kan, under visse omstændigheder, træde til, »men ikke for simpelt hen at 'udslette' delstatens gæld«.

Også Bloombergs nyhedstjeneste fremførte, at »det står ikke klart, hvordan Puerto Ricos gæld simpelt hen kan forsvinde, bortset fra under en konkursbehandling«.

Times, Bloomberg og andre finansmedier vifter med truslen om, at Trumps udtalelse om at »udslette« Puerto Ricos \$72 mia. store gæld vil være ansvarlig for en nedsmeltning af det kommunale marked generelt. Men, præsidenten konstaterede simpelt hen, hvad der var sandheden. Puerto Ricos økonomi har intet fundament for at betale Wall Streets ågergæld; den eneste løsning er FDR's Glass/Steagall-reorganisering af systemet, som *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche har insisteret.

Wall Streets overskrifter ændredes midt på morgenen i dag og brugte direktør for kontoret for management og budget, Mick Mulvaney's udtalelser til CBS og CNN til at berolige sig selv om, at Det Hvide Hus havde »neddæmpet« præsident Trumps forpligtelse. »Det ville jeg ikke tage alt for bogstaveligt. Jeg talte længe med præsidenten, da vi fløj hjem i Air Force One«, sagde Mulvaney. Han udtalte Wall Streets holdning, da han sagde: »Puerto Rico må finde ud af de fejltagelser, de har begået med deres egne finanser i løbet af den seneste generation.«

Foto: Præsident Donald Trump besigtiger skaderne efter orkanen og oprydningsindsatsen i et nabolag i Guaynabo, Puerto Rico, tirsdag, 3.okt., 2017. (AP Photo/Evan Vucci)

Kinas Bælte & Vej fører ud af krisen; For at række ud efter det, luk Robert Muellers heksejagt ned

Leder fra LaRouche PAC, USA, 3. okt., 2017 – Det kan ikke blive mere indlysende, at en forbindelse må skabes mellem USA's aktuelle, presserende behov for at bygge og genopbygge katastroferamt infrastruktur med billioner af dollars i investeringer, og så Kinas Bælte & Vej Initiativ, der bygger sådan infrastruktur i hele verden.

Blot i løbet af de seneste par dage har Kinas infrastrukturbanker meddelt deres involvering i Indiens løfte om, at alle husstande skal have elektricitet inden udgangen af næste år; i en udstrakt moderne genopbygning af Filippinernes økonomiske infrastruktur; i et løfte om at være med til at industrialisere Bolivia og gøre det til et stålproducerende centrum; i et genopbygningsprojekt, der skal gøre Port-au-Prince og Haiti jordskælvssikkert og beskyttet mod oversvømmelse. Finansfirmaer siger, dette vil frembringe et voksende behov for stål frem til midten af 2020'erne, med hundredevis af infrastrukturprojekter med ny teknologi under Bælte & Vej Initiativet. Heri er også inkluderet byggeri af havne og højhastighedsjernbaner i Europa, hvor den »Maritime Silkevej« kommer ind i Europa gennem Balkan.

Både Kina og Japan, der nu oplever voksende forsoning efter årtiers fjendtlige relationer, er rede og villige til at investere i sådan ny infrastruktur i Amerika. USA mangler en national kreditbank, gennem hvilken sådanne investeringspartnerskaber kan oprettes.

Frem til det tidspunkt, hvor præsident Trump tager af sted på sin diplomatiske Asien-rundrejse (3.-14. nov.), og som omfatter topmøder i Kina og Japan, er to udviklinger afgørende:

Præsidenten må befries for den heksejagt, der anføres af »særlige anklager« Robert Mueller på vegne af britiske og amerikanske efterretningstjenester, der har forsøgt at eliminere Trump, først som kandidat, og nu, som præsident. Intet vil standse denne heksejagt, med undtagelse af den mest gennemgribende afsløring af Muellers historie for forbrydelser mod USA, ved hjælp af *EIR's* 35-sider lange »dossier«, der netop er udgivet, om disse forbrydelser. Dette er en nutidig afpresser i J. Edgar Hoovers tradition, der kører i højeste gear efter NSA-overvågningsmetoder; præsident Trump kan ikke helt alene bekæmpe den kampagne for afsættelse af ham, som Mueller leder. *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche, der blev forfulgt af en »Få ram på LaRouche-task force«, under Muellers ledelse, for 30 år siden, opfordrer til en global cirkulering af *EIR's* dossier for at stoppe det.

For det andet, må de af Larouche foreslåede økonomiske love, inklusive en genindførelse af Glass/Steagall-loven og skabelsen af en nationalbank i Hamiltons tradition til infrastruktur og varefremstilling, ligge på Kongressens og præsidentens bord på det tidspunkt, hvor han tager til Asien.

Foto: Præsident Donald J. Trump og præsident Xi Jinping. 8. juli, 2017 (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Einstein havde ret: En tåbe

er den, der bliver ved at gentage sine fejl!

Af Helga Zepp-LaRouche

Nødvendigheden af en reorganisering af det miserable finanssystem, som er skyld i, at svælget mellem rig og fattig på uacceptabel vis er blevet større, og hvis uretfærdighed har gødet jorden for Brexit, Hillary Clintons valgnederlag, 'Nej' i den italienske folkeafstemning om forfatningsændring og nu, det elendige valgresultat for den Store Koalition i Tyskland, burde ikke være så svær at indse. De økonomiske nedskæringer i de nye, tyske delstater, der havde indledt Treuhand-politikken (som havde til opgave at privatisere statsejede virksomheder i det tidligere Østtyskland, -red.) under Birgit Breuel, var et udtryk for dette uretfærdige system. Uden denne oplevelse, affolkningen af hele landsbyer og følelsen af at være blevet skubbet ud i samfundets yderkant, på trods af renoverede markedspladser, ville reaktionen på flygtningekrisen i det østlige Tyskland aldrig være faldet så voldsomt ud, og AfD ville nu ikke være det stærkeste parti i Sachsen og det næststærkeste parti i de fire andre, nye delstater.

Men uagtet mainstreammediernes omfattende censur, vokser nu et helt nyt, økonomisk system, der beror på helt andre principper – nemlig på menneskehedens almene vel og et win-win-samarbejde mellem de deltagende stater. Det er i Tysklands egeninteresse at arbejde med i dette nye paradigme.

Einstein havde fuldstændig ret: »Man kan ikke løse problemer med den samme tankegang, ved hvilken de er opstået!«

Helga Zepp-LaRouche: Katastrofe i Tyskland – Ikke længere »Europas Sidste bastion for stabilitet«

25. sept. 2017 – Søndagens nationale valg i Tyskland har, som forventet, efterladt nationen i en tilstand af kaos. Begge de traditionelle, førende partier blev knust, mens det tredjestørste parti nu er det nyligt skabte Alternativ for Tyskland (AfD), et højrefløjsparti, der ikke har noget program, og som kom frem gennem at skabe anti-flygtningefrygt. Kansler Merkels CDU-CSU-koalition fik kun 33 % af stemmerne – partiets dårligste resultat siden 1949 – mens SPD, der har været i koalition med Merkel siden 2013-valget, fik kun 20,5 % – deres dårligste resultat siden Bismarck!

Merkel må forsøge at danne en koalitionsregering. SPD havde tidligere fremført, at det ikke vil fortsætte i den nuværende koalition og vil sandsynligvis fastholde denne holdning. De partnere, Merkel sandsynligvis vil gå til, er det Fri Demokratiske Parti (FDP) og de Grønne – to partier med meget forskellige politikker i forhold til Merkel og til hinanden. Selv Merkel indrømmer, at hun sandsynligvis ikke vil danne en regering før ved årets slutning. En nyt, hurtigt valg er en mulighed, men vil sandsynligvis ikke give et andet resultat.

Alt imens AfD ikke er et fascistisk parti, så omfatter det elementer fra den ekstreme højrefløj og racister. Partiet får nu 94 pladser i Forbundsdagen, der har 709 pladser.

Helga Zepp-LaRouche, der opstillede som kanslerkandidat for partiet BüSo, beskrev resultatet som katastrofalt, i betragtning af, at Tyskland var den sidste, relativt stabile regering i Europa. Hun udstedte følgende erklæring i dag, hvor hun identificerer årsagerne til krisen og de nødvendige løsninger, som BüSo vil forfølge med fornyet ihærdighed:

Efter valget i Tyskland:

Helga Zepp-LaRouche: Tyske vælgere afviser den neoliberale politik

Helga Zepp-LaRouche, kanslerkandidat for Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (BüSo), udgav en kort erklæring den 25. sept. om resultaterne af Forbundsvalget den foregående dag. Her følger en oversættelse:

Det politiske jordskred, der gjorde partiet Alternativ for Tyskland (AfD) til det tredjestørste parti i Tyskland, vinder af delstaten Sachsen og den næststørste styrke i de andre stater i den østlige del af landet, er endnu et udtryk for afvisningen af den neoliberale politik, der førte til Brexit og Hillary Clintons nederlag. Kansler Angela Merkels kommentar om, at CDU/CSU stadig er den stærkeste gruppe i Forbundsvalget, som ingen kunne regere imod, selv om henvend en million vælgere havde vendt det ryggen, viser, at fr. Merkel er lige så uvillig som Hillary Clinton til at indrømme grundene til sit dårlige resultat.

Partierne i den Store Koalition [CDU-SPD] blev straffet for deres neoliberale politik, for Hartz 4 [arbejdsmarkedsreform], for politikken om et budget, der balancerer, og som har drevet en voksende procentdel af befolkningen ud i usikkerhed på trods af rigelige skatteindtægter. Det, der er sket, er præcis det, jeg allerede havde advaret om i Brexit, i Trumps valgsejr og i folkeafstemningen om ændring af den italienske forfatning: denne bølge vil fortsætte, indtil den neoliberale

politikks uretfærdigheder er blevet fjernet.

Valgkampens absurditet blev klar i den såkaldte »elefantrunde« [et talkshow med »sværvægter«-kandidaterne]. Efter medierne og de etablerede partiers kandidater havde præsenteret en valgkampagne, der var tom for nogen af de store spørgsmål, forvandlede dette talkshow efter valget til et slagsmål, hvor deltagerne endelig gav deres frustrationer frit løb. Anne Will gjorde det til et princip at udfordre Alexander Gauland [fra AfD] til at indrømme, at AfD kun er imod ting, men ikke har nogen løsninger. Det er selvfølgelig sandt, men der findes heller ingen løsninger i de to store partier eller i de tre andre partier, der nu er kommet i Forbundsdagen.

Elefanten i porcelænsbutikken i denne »elefantrunde« er det nye, overhængende finanssammenbrud, der truer med langt at overgå krakket i 2007/2008. BüSo har til hensigt at øge sine bestræbelser på at implementere, på globalt plan, et Glass/Steagall-bankopdelingssystem som den eneste måde, hvorpå et ukontrolleret kaos kan forhindres, sammen med venligtsindede kræfter i forskellige europæiske nationer og USA.

BüSo vil også optrappe sin kampagne for at få Tyskland og de andre europæiske lande til at tage imod Kinas tilbud om at samarbejde om byggeriet af den Nye Silkevej. Det er den eneste måde, hvorpå man kan udvikle Øst- og Centraleuropas og Balkanlandenes økonomier og industrialisere Mellemøsten og Afrika. At bygge den Nye Silkevej tilbyder den eneste farbare vej til at overvinde årsagerne til bølgen af flygtninge på en human måde. Dette kæmpede BüSo for under valgkampen, og vil fremover kæmpe endnu mere. Og vores politik bliver den fremherskende, på trods af censuren, fordi den er i Tysklands, og hele menneskehedens, interesse.

(originale erklæring på tysk <http://www.bueso.de/node/9315>).

Foto: Presseerklæringer og besvarelse af mediernes spørgsmål

efter møde med kansler Angela Merkel, 2. maj, 2017, Sotji, Rusland.

Ikke flere Houston-katastrofer: Lyndon LaRouche siger, hvad det er, der må ske 'lige med det samme'

*Leder fra LaRouche PAC, 31. august, 2017 – I dag udstedte LaRouche PAC en erklæring om, hvad der må gøres i betragtning af, at orkanen Harveys ødelæggelser ikke er en »naturlig« katastrofe, men er et resultat af kriminelle politikker. Erklæringen vil ligeledes udkomme på tryk i næste nummer af *The Hamiltonian*, LaRouche-bevægelsens plakat-avis, der uddeles i New York, sammen med hele Helga Zepp-LaRouches tale på konferencen den 26. august i New York City, om den amerikanske infrastruktur-nødsituation. [Erklæringen kan læses på engelsk her.](#)*

Ikke flere Houston-katastrofer:

Lyndon LaRouche siger, hvad det er, der må ske 'lige med det samme'

Katastrofen i Texas er en menneskeskabt katastrofe, der skete som følge af denne nations valgte repræsentanternes kriminelle

neglekt; de valgte repræsentanter, der har fortsat med at støtte Wall Streets spekulationsøkonomi og imperieambitioner, alt imens de samtidig fremfører, at nationen ikke har råd til at genopbygge og erstatte sin forældede og nedbrudte, økonomiske infrastruktur. For tredje gang siden 2005 er store, amerikanske byer blevet oversvømmet og deres indbyggere bragt til fortvivlelse, fordi planerne for ny infrastruktur, der kræver investeringer for titals milliarder, til beskyttelse af befolkningen, er blevet ignoreret og afvist. Orkanen Harvey er nu den overhængende, værste, nationale katastrofe i nationens historie, og det er en katastrofe, som ikke behøvede indtræffe.

I 2005 dræbte orkanen Katrina næsten 2.000 mennesker og anrettede økonomiske skader for \$130 mia. Først da, og langsomt, blev nye sikkerhedsforanstaltninger til oversvømmelseskontrol og barrierer mod havet langt om længe bygget for New Orleans, til en brøkdel af de menneskelige omkostninger og omkostningerne for skaderne, som stormen forårsagede. Hvor mange unødvendige dødsfald og lidelser kunne dette projekt have afværget?

Fire år senere mødtes det Amerikanske Civilingeniør-selskab i Manhattan for at diskutere flere muligheder for barrierer mod flodbølger i New York City-området. Det økonomiske overslag for den største af disse muligheder lød på \$9 mia. Regeringen besluttede ingenting at gøre. Så dræbte superstormen Sandy i 2012 flere end 100 mennesker og forårsagede økonomiske tab for \$65 mia. Netop nu gennemlever indbyggere i New York-området »Helvedessommeren«, med det 100 år gamle, regionale transportsystem, der for fem år siden blev oversvømmet og beskadiget, og som heller ikke blev repareret eller erstattet i det nødvendige tempo.

De svimlende økonomiske og menneskelige lidelser, forårsaget af orkanen Harvey i Texas' og Louisianas golfområde, kendes endnu ikke, men vil vokse i størrelsesorden i takt med, at vandet trækker sig tilbage; men, hvad man i mange år har

vidst, er, at Texas' byer ved golfen er i fare for oversvømmelser, og gentagne gange er blevet oversvømmet. Alligevel er der ikke blevet bygget nogen sikkerhedsforanstaltninger mod oversvømmelser eller infrastruktur til beskyttelse mod orkaner, siden slutningen af Anden Verdenskrig. Man havde udarbejdet planer for et nyt system for Houston-området, men omkostningerne på \$25 mia. blev vurderet til at være »for høj« en pris for vore Wall Street-dominerede regeringskontorer og valgte repræsentanter. Nu er hundrede af milliarder af dollars, og uvurderlige menneskeliv, gået tabt.

Alle disse katastrofer, samt andre i den seneste tid, kunne have været afværget for en brøkdel af de sluttelige omkostninger i tabt rigdom, for slet ikke at tale om tabte liv. Medierne insisterer over for amerikanerne, og katastrofen i den enkelte by skyldes byens særlige økonomiske vaner, dens beliggenhed, dens jurisdiktioners indbyrdes skænderier, dens ignorering af klimaforandring eller dens beliggenhed tæt på vand! Dette er nonsens. Wall Street, der gentagne gange er blevet reddet ved statslige midler (bail-out) til billioner af dollars uden, at det har medført noget som helst andet end øget forarmelse for det amerikanske folk, må ikke længere have lov at diktere USA's økonomiske politik.

»Nationen kræver handling, og handling nu!«, med præsident Franklin Roosevelts ord. Under hans præsidentskab og op igennem 1940'erne blev ny infrastruktur – såsom Tennessee Valley Authority – til afværgelse af sådanne »naturkatastrofer« finansieret af statslig kredit, såsom via *Reconstruction Finance Corporation* og *Works Progress Authority*.

Orkanen Harvey, der drukner byer i det østlige Texas, bør være den alarmklokke, der afslutter 70 år, hvor landet har været uden sådanne statslige kreditinstitutioner.

Et kursskifte er nødvendigt

Den 30. august krævede Lyndon LaRouche et »kursskifte« i politikken »med det samme«. Han krævede den omgående skabelse af en national (dvs. statslig) kreditinstitution til ny, højteknologisk infrastruktur, ligesom det, Franklin Roosevelt anvendte, da langt størstedelen af vores nuværende infrastruktur blev bygget. Der er intet alternativ til skabelse af en statslig kreditinstitution som den, Alexander Hamilton brugte, og som er i overensstemmelse med vores Forfatning, til at finansiere de nødvendige billioner i nye infrastrukturinvesteringer.

Vi må ligeledes handle for at genindføre Glass/Steagall-bankopdeling med det samme, med endnu en overhængende finanskriser, og med Wall Street, der fortsætter med at forhindre reel, produktiv investering. At gøre det muligt for Wall Street at fjerne Glass/Steagall-loven i 1990'erne førte til et krak, der var årsag til tabt rigdom for \$10 billioner, massearbejdsløshed og ufortalte tab og afkorting af menneskeliv.

LaRouche insisterer på, at hans »Fire Økonomiske Love til at redde nationen« omgående må gennemføres, hvis dette land skal komme sig over orkanen Harvey og forebygge lignende katastrofer, der stammer fra vores rådende, fysiske økonomi, der er som en tikkende bombe:

- Genindfør Glass-Steagall: bryd Wall Street og dets magt op;
- Skab statslige kreditinstitutioner baseret på FDR's Reconstruction Finance Corporation og Alexander Hamiltons nationalbanker;
- Investér kreditten i ny infrastruktur med frontlinjeteknologier, inklusive højhastighedsjernbaner, fjerde generations fission, samt teknologier til fusionskraft og moderne systemer til beskyttelse mod storme og til vandmanagement;
- Vedtag et »forceret program« for opnåelse af fusion, som økonomisk drivkraft: lad en stor udvidelse af NASA's

rumforskningsprogram forsyne os med drivkraften bag produktivitet og produktiv beskæftigelse.

Et Nyt Paradigme begynder at virke

Kinas Bælte & Vej Initiativ, et internationalt projekt for nye »jernbane-landbroer« og store projekter for infrastrukturudvikling, tilbyder omgående samarbejde om kreditten til og byggeriet af ny infrastruktur i USA. Dette initiativ iværksætter nu store projekter, som de længe har identificeret som værende absolut nødvendige, såsom Kra-kanalen i Sydøstasien og genoplivningen af Tchadsøen i Subsaharisk Afrika, projekter, som Lyndon LaRouche og hans hustru, Helga Zepp-LaRouche, længe har været fortalere for.

Helga og Lyndon LaRouche leder en national mobilisering, der fokuserer på at få præsident Trump til omgående at bringe Amerika ind i det af Kina initierede Bælte & Vej Initiativ for byggeri af ny infrastruktur i hele verden. Dette »win-win«-initiativ, og USA's tilslutning til dets projekter i hele verden, samt ligeledes USA's byggeri af sin egen, nye infrastruktur, betyder genoplivningen af USA som en industrimagt.

Den 26. august talte **Helga Zepp-LaRouche på en konference i Manhattan** om infrastruktur-nødsituationen i USA, hvor hun kom med følgende forslag:

»Tænk engang på det enorme potentiale, der åbner sig, hvis USA ville samarbejde med Bælte & Vej Initiativet«,

sagde Zepp-LaRouche til konferencen.

»Jeg mener, det er vigtigt, at man forestiller sig et helt andet system. Hvis USA i dag ville gøre, hvad Franklin D. Roosevelt gjorde – en New Deal, Glass-Steagall, samarbejde med Kina – kunne USA opleve en industriel revolution, større end på noget andet tidspunkt i sin historie. Folk må simpelthen forestille sig, at vi nu befinder os ved et systems

afslutning, et system, der ikke kan reddes. Vi må erstatte det med et totalt andet system, og det har de fleste mennesker simpelthen svært ved at forestille sig, men der er eksempler på sådanne forandringer. Marshallplanen i Europa var f.eks. et sådant eksempel, og Meiji-restaurationen i Japan var et sådant eksempel – det, som Roosevelt gjorde med New Deal, så folk må simpelthen tænke, at en sådan dramatisk forandring absolut er mulig i dag.»[1]

LaRouche PAC har påtaget sig ansvaret for at få præsident Trump og Kongressen til at udføre denne handling. Men det er ligeledes alle amerikaneres ansvar, der tænker på sig selv som borgere: de, der aktivt har støttet præsidenten eller senator Bernie Sanders; de, der ikke støttede nogen, på grund af afsky for manipulationen, og den fortsatte manipulation, af valget, men som har ønsket en drastisk ændring i politikken med afindustrialisering og Wall Street-spekulation, der styrer landet; de, der kender mennesker, der blev dræbt eller gjort hjemløse og forarmede af de af Wall Street forårsagede »naturkatastrofer«. De må nu alle handle og lade deres stemmer blive hørt.

For, at se på, hvad der, nu igen, sker med store, amerikanske byer, fører alle ved deres fulde fem til den samme konklusion: Der er intet alternativ.

Foto: Oversvømmelser forårsaget af orkanen Harvey nær Houston Downtown. 27. august, 2017. (Youtube Screengrab / Evan Mallett)

[1] Citatet er fra 'Spørgsmål til Helga Zepp-LaRouche', efter hendes indledende indlæg. (-red.)

Tænk og handl uden for 'kassen'

Leder fra LaRouche PAC, 24. august, 2017 – »Dette er virkelig et alvorligt øjeblik«, understregede Helga Zepp-LaRouche under en diskussion med kolleger i går, »og vi må få folk til at forstå, at kuppet imod præsident Trump stadig er i gang og må omstødes ved fuldstændig at ændre dagsordenen«, gennem at organisere en dramatisk, national mobilisering for fysisk-økonomisk genrejsning, baseret på fuldt samarbejde med Kinas Bælte & Vej Initiativ.

»Spillet går tydeligvis ud på at inddæmme Trump, så han ikke kan opfylde sin indenrigspolitiske dagsorden for jobskabelse, og så han ikke kan overholde sine løfter med hensyn til den internationale politik for at standse disse krige«, sagde Zepp-LaRouche. Visse militære kredse i USA forsøger tydeligvis at få Trump til at trække sig fra sin erklærede politik om at afslutte Bush/Obama-ærens krige; men »hvis vi fastholder geopolitik, er vi dømt til undergang«, udtalte Zepp-LaRouche.

De politikker, der nu gennemføres mht. Ukraine, Afghanistan og andre steder, er forfærdelige; kun i Syrien finder vi et eksempel på den rette politik for samarbejde med Rusland for i fællesskab at bekæmpe ISIS-terrorisme.

Både Rusland og Kina strækker fortsat hånden frem til Trump-administrationen for at tilbyde veje ud af kassen, inklusive samarbejde om økonomiske og politiske spørgsmål internationalt. Og det globale, økonomiske udviklingsprogram under Bælte & Vej går fortsat fremad og er nu fokuseret omkring to afgørende, internationale møder i begyndelsen af september: BRIKS-topmødet i Xiamen, Kina (3.-5. sept.); og det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, Rusland (6.-7. sept.)

Men nøglen til løsningen af den strategiske krise ligger

fortsat i USA, hvor det haster med at vende bøtten i det igangværende kupforsøg mod Trump ved at få præsidenten og hans team til at *tænke* ud over kassen, og *handle* ud over kassen. Trump har hidtil ikke følt tilstrækkelig opbakning fra sin bagland af tilhængere, bemærkede Zepp-LaRouche, til, at han kan bryde ud af det negative pres, han udsættes for fra dem, der forsøger at afsætte ham som præsident. Trumps støttebagland i den amerikanske befolkning er fortsat stærk, men alt for mange af dem har givet sig selv lov til at blive manipuleret til at blive ophidset over fjollede sidespørgsmål – muren, Obamacare og et værtshusslagsmål om statuer.

Dette er afledninger. Debatter ikke sådanne spørgsmål; afvis dem. Det politiske spørgsmål, der gælder liv eller død, og som dette land konfronteres med, er at få Trump-administrationen til at gå sammen med Kina og Rusland om at bygge Verdenslandbroen (hvilket vil kræve en konkursbehandling af det bankerotte Wall Street og City of London med Glass-Steagall), og at gøre en ende på britisk geopolitik og krige én gang for alle.

At gøre dette – blot at begynde at gøre dette – vil have en særdeles positiv effekt på omgående at standse forsøget på at gennemføre et statskup.

Foto: Med anvendelse af tysk transrapid-teknologi er Shanghais maglevtog et ud af blot ganske få kommercielle maglevtog (svævetog) i drift i verden. (photo edwin_steele / flickr / CC BY 2.0)

Situationen i USA er

alvorlig: Den Nye Silkevej er vejen op og ud!

Leder fra LaRouche PAC, 23. august, 2017 – Situationen i USA er særdeles alvorlig og farlig. Kupoperationen er i højeste gear for at tvinge præsident Trump til at gøre præcis det modsatte af det, han har lovet, og af hvilken grund han vandt valget: at genrejse økonomien (og helt specifikt begynde med Glass-Steagall) og standse en udenrigspolitik for krige – Det britiske Imperiums politik.

Trump's stævne i går aften i Phoenix blev heldigvis ikke den blodige slagmark, som de 'farvede revolutionister' søgte at opnå. Da folkemængden skulle til at gå hjem, blev et skænderi i gaderne, der blev igangsat af et angreb på politiet af et par demonstranter (sandsynligvis antifa'er), holdt på et minimum. Kup-flokken brugte ufortrødent hændelsen som en anledning til at komme med hysteriske anklager om, at Trump var uegnet, afsindig, sindsforvirret og måtte sættes fra bestillingen, hvis ikke via en rigsretssag, så via det 25. forfatningstillæg.

I spidsen for disse anklager så vi James Clapper, tidligere direktør for den Nationale Efterretningstjeneste (2010-2017) under Obama. Clapper, der ihærdigt mørklagde de saudiske netværk, der stod bag 11. september, optrådte på CNN ud på de små timer den 23. aug., for at kommentere stævnet i Arizona og tale imod, at Trump fortsætter som præsident! »Jeg sætter virkelig spørgsmålstegn ved hans evne til at være – hans egnethed til at være – i dette embede ... Hvor længe må landet – for nu at bruge en frase – endnu udholde dette mareridt?« CNN's vært, Don Lemon, kom med lange fordømmelser af Trump som værende »sindsforvirret«. CNN's kommentator Ana Navarro tweetede, at Trump »muligvis« udviser »tidlige tegn [sic] på

demens«.

Faren i alt dette ligger selvfølgelig ikke ud i fremtiden; dvs., ikke »hvis og når« de fjendtlige operationer vil lykkes med at afsætte Trump og trække USA's nationale institutioner med i faldet. Faren er her og nu.

Se engang på den amerikanske økonomi. Millioner lider under sammenbruddet. Men Trump er under pres for at blive i Wall Streets klør; i særdeleshed mht., at der ikke kommer nogen Glass-Steagall. I Arizona i går aftes gentog Trump korrekt sit mål med at skabe jobs; han gentog, at dette ville have en »enormt stor virkning på racerelationerne«. Men, bortset fra et par jobs her og der, såsom i kulstaterne West Virginia og Pennsylvania, der blev reddet gennem eksport af kul til Europa, er situationen fortsat dystert. En dramatisk refleksion af kollapset ses i hele godstogssystemets forværrede præstation øst for Mississippi-floden. På CSX (en af de to hovedoperatører) tog en togtur, der normalt tager et par dage fra Chicago til det vestlige Tennessee, hvilket i forvejen er ret længe, for nylig 18 dage! Forsinkelserne og trafikkerne spreder sig i hele CSX-nettets 21.000 miles.

Se på de internationale konfliktzoner. I Afghanistan kræver den eneste fremgangsmåde, der kan opbygge nationen og skabe fred, samarbejde mellem alle i regionen: Iran, Pakistan, Indien, de centralasiatiske nationer, Rusland og Kina. Men Trump er under pres for at forfølge ensidig handling, og endda at give efter for kneb for at prøve at få Indien i et modsætningsforhold til BRIKS.

Midlerne til at løfte os op og ud af dette sammenbrud og denne geopolitik, er at vedtage det Nye Silkevejsperspektiv, og i særdeleshed i USA at haste-iværksætte Lyndon LaRouches »Fire Love«. Sats på masse-jobskabelse. Som Helga Zepp-LaRouche sagde i dag, så er det afgørende spørgsmål fortsat at erstatte det gamle paradigme med det nye paradigme for udvikling og fred. Husk, som Lyndon LaRouche understregede på det

tidspunkt, at Donald Trumps valgsejr den 7. nov., 2016, var ikke et »nationalt« spørgsmål, men var en international begivenhed af stor og historisk betydning.

Se engang på nutidens spørgsmål i lyset af historiens lange bue. Faren for et Maidan II i USA er i slægt med den fare, der var til stede i USA og Europa på tidspunktet for Weimarrepublikken. Præsident Franklin D. Roosevelt fik USA ud af depressionen med sin New Deal. Men Europa sank ned og oplevede fascismens fremkomst. Folk må lære af historien.

Under en diskussion af dette i dag udstedte Lyndon LaRouche en opfordring til handling: »Jeg er dybt bekymret over den situation, vi her diskuterer ... Men pointen er, at vi må påtage os ansvaret for at bakke det op, jeg har talt om, og som mine kolleger gør ... Vi må vinde dette her ... USA's eksistens afhænger af, at vi gør jobbet. Det handler ikke om at komme med forslag, men om at sejre over de ting, der er i færd med at ødelægge USA og afholde det fra at gennemføre sin mission.

«Og held og lykke til os alle!«

Foto: Præsident Donald J. Trump holder en tale til nationen, 21. august, 2017. (Whitehouse Photo)

**Situationen er
dødsensalvorlig;
knus kup-scenarierne med**

VIPS - rapporten

Leder fra LaRouche PAC, 14. august, 2017 – Verdenssituationen er meget alvorlig. Man kan sige, er der i øjeblikket kører tre scenarier, der hver har det samme formål: at afsætte USA's valgte præsident. I den rækkefølge, de er kommet frem, hævder de, at Donald Trump bør forlade embedet: 1) fordi han indgik et 'aftalt spil' med Rusland for at underminere de amerikanske valg; 2) fordi han er sindsforvirret og vil anstifte atomkrig over Nordkorea; eller 3) fordi han er racist. Eller sagt med andre ord: »Russia-gate«, »fingeren på atomknappen« og nu, »Charlottesville«.

Den af LaRouchePAC initierede mobilisering for at udbrede kendskabet til juli-rapporten, »Var det 'russiske hack' et inside-job?«, udarbejdet af *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS), er slet ikke blot et træk for at »sætte tingene på plads« omkring en beskidt operation, men er derimod et fremstød, der har til formål at knuse hele den forræderiske kupoperation imod USA og besejre det britiske neo-imperialistiske slæng, der står bag.

Hvorfor gør de disse ting? Fordi der er så stort et potentiale for det stadig stærkere fremstød for, at USA – og sammen med det, de amerikanske lande – bliver involveret i den Nye Silkevej, og omsider, og endegyldigt, fordriver det rådne, monetaristiske system. Trump har givet udtryk for glæde ved at arbejde sammen med lederne af dette nye paradigme – præsidenterne Xi Jinping og Vladimir Putin. Trump har offentligt udtalt sig til fordel for de involverede økonomiske hovedforholdsregler, nemlig Glass-Steagall og infrastruktur. Lyndon LaRouches »Fire Love« er udgivet for at levere anvisningen.

Men det er et farligt øjeblik. I anti-Trump scenarierne finder der nu åbenlys tale sted om mord som en plausibel eventualitet. Den seneste begivenhed i denne henseende kommer

direkte fra London.

Den 9. og 11. august havde Londonavisen *The Guardian* indlæg af sin korrespondent Jonathan Freedland, hvor det første indlæg havde overskriften, »Trump har bragt os til randen af atomkrig. Kan han stoppes?« Forfatteren fremfører, at man ikke skal gøre sig håb om, at »Deep State vil afsætte en sindsforvirret amerikansk præsident, før der udbryder generel krig med Nordkorea«, og man bør heller ikke forlade sig på, at Trumps »tre generaler – Mattis, Kelly og McMaster«, vil være i stand til at »inddæmme« Trump. Freedland antyder, at man må håbe på, Bob Mueller (den særlige anklager) kan få ram på Trump. Hvis ikke, så ...

Den mulighed, artiklen ikke nævner ved navn, er »mord«, men dette bliver derimod tydeligt forklaret i Freedlands nye bog, *To Kill the President* (At myrde præsidenten), der blev udgivet for blot en måned siden (under pseudonymet Sam Bourne). I bogens story-line udklækkes et mordkomplot mod en sindsforvirret præsident – for at forhindre ham i at starte en atomkrig mod Nordkorea – af hans forsvarsminister og stabschef, efter at de to har konkluderet, at det ikke vil gå hurtigt nok at bruge det 25. forfatningstillæg, eller afsætte præsidenten ved en rigsret – impeachment.

Dette er et opkog, som en »politisk thriller-fiktion«, af Londonavisen *Spectators* erklæring om mord, blot én dag efter Trumps indsættelse, i avisens artikel af 21. januar med overskriften, »Vil Donald Trump blive myrdet, afsat ved et kup eller blot 'impeached'?«

Dette må stoppes. Der er ingen tid til pauser, i betragtning af den hastighed, hvormed opløsningen af hele det transatlantisk-centrerede finanssystem nu finder sted, hvilket, uden de rette nødforholdsregler, betyder kaos. Der blev den 13. aug. atter slået alarm om finansboblen, der nu er på bristepunktet, af Giulio Tremonti, tidligere italiensk økonomiminister, i et interview til *Corriere della Sera*.

Tremonti sagde: »Efter 2007 er årsagerne til krisen her stadig. Overfloden af likviditet, der forårsagede krisen for 10 år siden, er i dag eksponentielt større. Finanssektoren gennemgår for tiden en frygtindgydende genetisk mutation. Alle elementerne, der frembringer de famøse bobler, er alle til stede.« Folk ser ikke virkeligheden i øjnene. Han nævnte Tulipan-boblen, Louisiana-boblen og den Franske Revolution – hvor folk mistede hovedet, fordi de ikke så virkeligheden i øjnene.

Hvorfor fremstillede New Yorks Federal Reserve en meningsløs rapport om Glass-Steagall?

Tirsdag, 1. august, 2017 – Finanspressen dækkede i dag en rapport, der netop er udgivet af New Yorks Federal Reserve Banks undersøgende gruppe om Glass/Steagall-loven og det internationale finanskraak i 2007-08.

Grunden til rapportens udgivelse erklæres i Tv-stationen CNBC's første sætning: »Det er i visse politiske kredse en overbevisning, at afslutningen af bankbegrænsninger fra den Store Depressions æra førte til finanskrakket i 2008, der ødelagde den amerikanske økonomi.« Disse »politiske kredse« inkluderer i realiteten nu mange millioner tænkende amerikanere, snesevis af fagforeninger og andre vælgerforeninger, hundreder af valgte delstatsfolk fra begge partier, mindst 70 medlemmer af Kongressen og dem, der udarbejdede begge partiets valgprogrammer til præsidentvalget

i 2016.

Og nu er der endnu en eksplosion i banksystemet, næret af gæld, på vej, hvor fremadskuende amerikanere mener, at, hvis Wall Street-bankerne ikke brydes op forinden af en genindførelse af Glass-Steagall, vil de atter modtage bailout (bankredning) ved hjælp af millioner af menneskers blod, sved og tårer.

Fed-rapportens chefundersøger, Nicola Cetorelli, citeres af CNBC (f.eks.) for at konkludere: »Bankfirmaer havde allerede i lang tid udvidet deres forretningsrækkevidde, så det er ikke klart, at en bestemt reform af reglerne kan anses for at være katalysatoren for den Store Recession henved 10 år senere. Det er heller ikke umiddelbart indlysende, at en genindførelse af restriktioner som sådan ville mindske sandsynligheden for en fremtidig krise.«

Cetorellis typisk vage, cocktail-party form for forsøg på at afvise betydningen af Glass-Steagall indikerer, hvor lidt eftertanke eller indsats, der medgik til denne »rapport«.

Som bevis for New Yorks Feds påstand vises en grafisk fremstilling, der skal vise »hovedresultatet«: Hvor mange banker dannede holdingselskaber fra 1970-2016, hvor de indregnede de nye tjenesteydelser, de tilbød, er det spørgsmål, den stiller. Antallet af »disse bankholdingselskabers unikke finansielle aktiviteter tilsammen voksede fra 21-23 i 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne, til 27 i 2000 og til 29 på tidspunktet for krakket i 2008«. Der har vi det! Og den grafiske fremstillings venstrehåndshistorie er konstrueret til at gå fra 20 i bunden og 30 i toppen og forstørrer således fejlagtigt »udvidelsen af aktiviteterne«, før Glass-Steagall blev aflivet i 1999.

»Resultatet« er meningsløst. Det, der betød noget efter aflivningen af Glass-Steagall, var, *hvad gjorde de store Wall Street-banker med deres kunders indeståender? Låne dem ud,*

eller spekulere med dem? En tidligere rapport fra samme New York Federal Reserve Bank fra 2011 gav meget mere mening og leverede stærke beviser for, at fjernelsen af Glass-Steagall havde meget negative resultater. Denne rapport hed »At skrælle løget: Strukturen i store bankholdingselskaber«.

Hvad gjorde Wall Street med disse billioner i indeståender? Et nyligt interview med Victor Haghani, en stifter af den engang verdensberømte hedgefond Long Term Capital Management (LTCM), leverer et meget magtfuldt eksempel. LTCM's forretning var udelukkende finansielle derivater. Det kollapsede i 1999 efter at være blevet gearet mere end 100:1 med mange milliarder af dollars, der blev givet til det i kredit af 55 store banker i USA og Europa. Da Glass-Steagall var i kraft, forbød den en sådan støtte fra indskyderbanker til en rent spekulativ, finansiell hasardspilsoperation. Haghani husker, »Verdens finanssystem gik i stå, med Fed, der måtte nedsætte prisen for dette ene firma, og det var en hedgefond«. September 2008 fandt næsten sted i 1999.

Dernæst fik Fed de samme banker til at redde LTCM med endnu flere milliarder. Dernæst voksede det globale derivatmarked på ni år fra \$70 billioner i nominel værdi, til over \$700 billioner, og krakkede.

Frankrigs Attali om den næste finanskrise

28. juli, 2017 (Paris) – Jacques Attali, Frankrigs svar på et orakel, talte den 26. juli om det forestående finanskrak. Attali, der var præsident Mitterands grå eminence, men altid ved, hvad vej, vinden blæser, brugte sin onsdagsspalte i

avisen *L'Express* til at minde læserne om, at krakket i 2007 ikke blev løst, og at alt tyder på, at tsunamien vender tilbage. Følgende uddrag er taget fra Attalis egen engelske oversættelse på hans webside.

Han talte om problemer, der ikke får megen opmærksomhed, »som om problemet ville forsvinde af sig selv som tiden går«. Blandt disse problemer inkluderer han problemerne med migration, »som må løses en dag, og et problem, der tales endnu mindre om i dag end om andre problemer: den næste, globale, økonomiske og finansielle krise.

Det virker virkelig, som om vi troede, der aldrig mere ville komme en økonomisk og finansiell krise. Og at risikoen for noget sådant endegyldigt kan udelukkes ... Vækst synes at være kommet tilbage overalt. Arbejdsløshed mindskes ... Forsigtighedslovgivning lærte lektien af tidligere kriser og skabte betingelserne for en yderligere styrkelse af de internationale bankers modstandskraft ...

Og dog, hvor absurd er det at antage, at, i nutidens ubegrænsede og utæmmede globalisering, kunne man udelukke finanskrise for altid. Så meget desto mere, fordi tegnene på en forestående krise faktisk er til stede.

1. For det første er statsgæld og privat gæld højere end nogen sinde ... Både statsgæld og privatgæld i de 44 mest indflydelsesrige lande har nået 235 % af BNP, sammenlignet med 190 % af BNP i 2007. Især er amerikanske lån til studerende og kinesiske bankers gæld vildt ude af kontrol. Uden at medregne at sikre betaling af de fremtidige pensioner, som pensionister en dag vil hævde deres ret til, og det er ikke medregnet.
2. Selskabernes aktieværdier er ude af proportion. Og hvad mere er, de seneste fusioner eller opkøb stiger i en eksponentiel rate ude af proportion med de profitter, som disse firmaer nogen sinde vil tjene. Og det er disse værdiansættelser, totalt kunstige, der har forårsaget

fraværet af bekymringer over deres modparter: gældsmængden.

3. Bankregler i USA, der blev etableret i kølvandet på finanskrisen i 2007, vil blive nedgraderet og således give amerikanske institutioner en konkurrencefordel over deres konkurrenter og tvinge disse til at påtage sig nye risici i dette område og således gøre den generelle gældsbyrde større.
4. Hverken global vækst eller inflation vil betale regningen nu eller i fremtiden, for at sluge sådanne gældsposter. En måned fra i dag, eller et år eller ti år fra i dag, vil udlånere indse, at deres udlån intet er værd, og de vil begynde at gå i panik og blive bange. Det vil blive udløst af en mere eller mindre ubetydelig begivenhed i Italien, USA, Kina eller Mellemøsten. Centralbanker vil ophøre med at opføre sig som legale Madoff'er og reducere mængden af gratis penge, de nu giver bankerne. Regeringer og selskaber vil se en massiv stigning i låneomkostninger, og for nogles vedkommende vil man stille krav om massive opsparinger for ikke at gå bankerot. Krisen vil vende tilbage, og sammen med den, arbejdsløshed og forringet købekraft.«

Han tilbyder selvfølgelig ikke nogen løsning – kun at skære ned på gælden og gennemføre »finansiel lovgivning på internationalt plan«. En Glass/Steagall-reorganisering af det vestlige finanssystem eksisterer ikke i hans verdenssyn – men han ved helt bestemt, at kollapset kommer.

Økonomisk rådgiver til den

tyske regering advarer, rentestigning kunne fremprovokere bankkrise

27. juli, 2017 – Isabel Schnabel, et ud af fem medlemmer af Tysk Økonomisk Ekspertråd, advarede i dag om, at en stigning i rentesatsen kunne fremprovokere en ny finanskriser pga. af bankernes derivat-væddemål om rentesatserne. Schnabels udtalelser blev udgivet af *Frankfurter Allgemeine Zeitung* som en del af tyske økonomers respons til Janet Yellens (chef for Federal Reserve) udtalelse, »ikke flere finanskriser i vores levetid«. Alle de interviewede: Clemens Fuest, Peter Bofinger, Jens Weidmann, Axel Weber og Isabel Schnabel, udfordrede Yellens udtalelse og opremsede det, der efter deres mening stadig udgør en kilde til risici for systemet, men det er kun Schnabel, der har sat fingeren på det ømme punkt. De andre skvaldrer om kapitaltilstrækkelighed, statsgæld og de sædvanlige dogmer om budgetnedskæringer.

»En fare for stabiliteten er de høje risici for ændringer i rentesatserne, der f.eks. er blevet opbygget i bankregnskaberne«, skriver *FAZ* i sin rapportering af Schnabels synspunkter. »En pludselig stigning i satserne kunne true bankernes solvens«, advarer Schnabel. Desværre er der ingen, heller ikke Schnabel, der nævner løsningen: Glass-Steagall.

FAZ har også en side med tre artikler, dedikeret til »ti år efter IKB-bankskandalen«, hvor de gennemgik finanskrisen. Norbert Kuls fra New York nævner USA's Angelides-kommissionens rapport, der opregner afregulering blandt krisens årsager, men igen omhyggeligt undgår at nævne de to, forbudte ord (Glass-Steagall...).

Den 25.juli rapporterede *Financial Times* om endnu en kilde til søvnløse nætter for ECB-præsident Mario Draghi, de såkaldte

»zombie-selskaber«, hvis overlevelse afhænger af rigelige penge fra centralbanken, og hvis antal i dag er højere end i 2008. Merrill Lynch har gennemført en undersøgelse af sådanne zombie-selskaber ved at undersøge den såkaldte rentedækningsrate (dvs., med hvor stor lethed, et selskab kan betale renterne af sine lån, -red.), og som udgør forholdet mellem indkomst før renter og skatter (EBIT) og rentebetalinger. Undersøgelsen definerer et zombie-selskab som et selskab med en rentedækningsrate »på eller under 1 gang« indkomsterne. Raten af sådanne selskaber er i dag på 9 %.

Hvert træ i skoven vil falde

Leder fra LaRouche PAC, 26. juli, 2017 – Vi befinder os ved et punkt, hvor vi kan sænke hele svindlen med Trump/Russia-gate på begge sider Atlanten, og ændre den strategiske dynamik fra defensiven til offensiven, fremførte Helga Zepp-LaRouche i dag. Denne offensiv betyder at begrave Wall Streets og City of Londons morderiske spekulationssystem og bringe USA og Europa ind i fuldgyldigt samarbejde med det kinesisk-russiske Bælte & Vej Initiativ.

De eksplosive afsløringer, der kan bruges til at sænke Russia-gate farcen, er blevet leveret i det åbne memo, der er sendt til præsident Trump af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), og som rapporterer om professionelle kriminaltekniske undersøgelser, udført på den såkaldt »russiske hacking« af DNC-computere under den amerikanske præsidentvalgkamp i 2016. Disse tekniske undersøgelser viser, at operationen ikke var et »hacking-job«, men derimod et insider-»læk« – dvs., at det umuligt kunne have været udført af Rusland.

Samtidig med, at nyheden om VIPS-memoet begynder at komme ud – anført af aktivister og publikationer fra LaRouche-bevægelsen i hele verden, og på sådanne steder som den russiske nyhedstjeneste RT og i Zero Hedge – har Ray McGovern, en pensioneret CIA-analytiker og VIPS-leder, optrappet affæren ved at rette fingeren direkte mod tidligere FBI-direktør, James Comey, blandt andre. I et videointerview til RT, udgivet på deres website i dag, blev McGovern spurgt, hvorfor han mente, FBI ikke havde undersøgt DNC's computere og udført nogen kriminaltekniske undersøgelser.

»Svaret på dette er noget, som Kongressen og præsidenten bør forfølge. Det er *latterligt*, at James Comey, tidligere FBI-direktør, skulle sige, 'Åh, Demokraternes Nationalkomite ville ikke lade os undersøge deres computere'. Vi taler om en krigshandling her, ikke sandt? ... Det er embedsmisbrug! ... Var han med i denne lille operation, der var mulig gennem CIA's evne til at 'sløre'? Jeg kender ikke svaret på dette, men præsident Trump skulle kunne være i stand til at finde ud af svaret på det.«

Det er præcis, hvad Trump må gøre. Han må fastslå, hvem, der er ansvarlig; stille dem for retten; og sikre, at »ethvert træ i skoven vil falde« og nedtage alle aktiver internt i USA's efterretningssamfund, som er i stald hos Det britiske Imperium – og ligeledes dem, der er forskanset i hans egen regering, og som giver ham råd om ikke at opfylde sit kampagneløfte om at genindføre Glass-Steagall og ikke gå fuldt og helt med i Bælte & Vej Initiativet.

Briternes satsning går ud på at sikre, at, når det transatlantiske system disintegrerer – hvilket kunne ske, hvornår, det skal være – så er der ingen stabile, fungerende regeringer, der er åbne over for at vedtage de nødvendige politikker, især, hvis de presses til det af deres vælgere. Dette er grunden til, at briterne er i færd med at destabilisere flere regeringer i hele Europa, og til, at de forsøger at gennemføre et statskup imod Trump-administrationen

i USA. Og det er ligeledes grunden til, at vi må sørge for, at det mislykkes for dem.

Foto: Tidligere vicejustitsminister James Comey (venstre) sammen med præsident Barack Obama (midt) og afdgående FBI-direktør Robert Mueller (højre) ved Comeys nominering til at blive den syvende direktør for FBI. 2013. (FBI photo)

Russia-gate afsløret som total svindel – Det haster med en offensiv for et amerikansk - russisk-kinesisk Nyt Paradigme

Leder fra LaRouche PAC, 25. juli, 2017 – VIPS-rapporten, som vi dækkede i går[1], viser, at Demokraternes Nationalkomites (DNC) computere ikke blev hacket, men at WikiLeaks' offentliggørelse blev lækket af nogen, der havde adgang til DNC's servere. Der blev brudt ind i de samme servere i juli for at miskreditere WikiLeaks' information, gennem at ændre metadata til at reflektere russisk hacking. En erklæring med flere detaljer er udlagt på LaRouche PAC. Helga Zepp-LaRouche påbød, at denne erklæring, samt nedenstående video, skal cirkuleres internationalt, og på alle tænkelige sprog. »Gå til den som død og helvede«, lød hendes instrukser.

Denne rapport sprænger de 'falske nyheder' om russisk

indblanding i det amerikanske præsidentvalg i småstykker, og sammen med dem, den konstruerede russofobi, der har domineret de amerikanske medier og det meste af Kongressen i det seneste år. Det involverer også CIA og FBI i den beskidte operation, da det er blevet afsløret, at CIA har udviklet programmer til at skabe et falsk spor til kilden til hackerangreb, de rent faktisk selv udfører – præcis, som det fandt sted i dette tilfælde. Obamas håndgangne mænd, tidligere DNI-chef James Clapper og CIA-chef John Brennan, som begge stadig er i front af kupforsøget mod præsident Trump, må omgående efterforskes, både af et nyligt udpeget særligt råd og af USA's Kongres.

I dag påpegede Lyndon LaRouche, at denne forræderiske operation var rettet mod, ikke alene at ødelægge præsident Trumps indsats for at afslutte imperieopdelingen af USA kontra Rusland og Kina, men også at ødelægge hele den amerikanske økonomi. Trump har ført kampagne for en genindførelse af Glass-Steagall, storstilet infrastrukturudvikling og en tilbagevenden til Alexander Hamiltons Amerikanske Økonomiske System. Men, han er blevet tvunget til at bruge sin tid på at forsvare sig mod de løgnagtige og ondsindede anklager om »aftalt spil« med Rusland. Dette har han gjort på beundringsværdig vis og har arbejdet sammen med Rusland for at besejre ISIS samtidig med at arbejde på den Nye Silkevej – men det har været på bekostning af de presserende nødforholdsregler, der kræves for at genrejse den amerikanske økonomi og forberede sig til det fremstormende kollaps af finansboblen, der blev skabt under Obama.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov identificerede dette aspekt af den af Obama skabte krise. I samtale med en kurdisk avis i dag sagde Lavrov, at både USA og Rusland »arvede en bunke problemer« fra Obama-administrationen, som »valgte at gøre ubehagelige ting for at underminere de amerikansk-russiske relationer«, og som skabte det anti-russiske »massehysteri«.

Trump udviser personlig styrke i konfronteringen af disse

korrupte efterretningsnetværks forbrydelser. I dag beskrev han det CIA-program under Obama, der bevæbnede og uddannede terrorister i Syrien til at vælte Assad-regimet – et program, som Trump lukkede ned tidligere på ugen – som en »massiv, farlig og ødsel« operation imod en suveræn stat. Tidligere ambassadør Chas Freeman roste Trump for dette træk og sagde, at det illegale CIA-program bidrog til »hundrede tusinder af dødsfald blandt syrere og mange flere millioner fordrevne«.

Dette er et stort mulighedernes øjeblik. En afslutning af »regimeskifte-forræderiet« mod præsident Trump er både mulig og presserende, for at vi kan koncentrere os om at genopbygge den forfaldne, amerikanske økonomi og tilslutte os Kina og Rusland omkring den Nye Silkevej, for at genopbygge hele verden sådan, som LaRouche-bevægelsen har promoveret det i det seneste halve århundrede.

Foto: Præsident Trump taler på en international spejderlejr i West Virginia, 24. juli, 2017. (Whitehouse Photo)

[1]

<https://consortiumnews.com/2017/07/24/intel-vets-challenge-russia-hack-evidence/>

Sverige: Bankopdeling igen i front på det svenske Vänsterpartiets dagsorden

24. juli, 2017 (Stockholm) – I en lang kronik i Svenska Dagbladet i dag kræver Ulla Andersson, økonomisk talsperson

for det svenske Vänsterpartiet, bankopdeling og en række forholdsregler for at begrænse de finansielle risici for svenske skatteborgere. Under overskriften, »Jättebanker sätter Sverige i en riskfylld position« <https://www.svd.se/jattebanker-satter-sverige-i-en-riskfylld-position>, påpeger hun de fire store, svenske bankers enorme proportion i forhold til den svenske nationaløkonomi. »Sverige har en banksektor i en størrelse, som få andre lande har. Vi er på en tredjeplads, når man tager bankernes totale aktiver i betragtning i forhold til BNP. Kun Schweiz og Holland har større banksektorer«, skriver Andersson og påpeger, hvordan dette udgør en fare for beskæftigelsen, velfærd og statsfinanserne i tilfælde af en finanskris.

Andersson understreger, at, på trods af de nye EU-regler om bail-in, så er det skatteborgerne, der bærer hovedrisikoen. Landets fire store banker kontrollerer 70 % af al kredit og er »forbundet til hinanden ved at eje hinandens sikrede obligationer, hvilket betyder, at, hvis en af bankerne har problemer, kommer alle de andre automatisk ind i farezonen«. Det er ligeledes tilfældet, tilføjer hun, at den implicite garanti får bankerne til at vokse sig endnu større, da de låner billigere end andre banker på markedet. Ifølge Centralbanken sparer disse fire banker SEK26 milliard svenske kroner om året.

Andersson fremfører, at spørgsmålet drejer sig om »en banksektor af enorme proportioner i forhold til landets økonomi. Finansiell stabilitet må derfor altid være i fokus«. Hun kræver en bankopdelingslov og også en offentlig undersøgelse af bankstrukturer for at afgøre, hvordan den oligopole ('få udbydere') banksektor kunne brydes op. Andre forholdsregler kræves også, fremfører hun, for at begrænse risiciene i banksektoren.

I det seneste valg i 2014 satte Vänsterpartiet bankopdeling bag spørgsmålet om den præriebrand af privatiseringer af de svenske velfærds- og skolesystemer. (Dette blev sat på spidsen

for nylig, da det i denne måned kom frem, at selv registrene over de hemmelige kørekort, inklusive i politi, militær og kontraspionagetjenester, blev outsourcet til IBM's kontorer i Serbien, den Tjekkiske Republik og andre lavtlønslande i Østeuropa). Med denne artikel placerer Andersson igen bankopdeling i front og centrum af partiets dagsorden lige i rette tid, før stormløbet af en ny, international finanskrise sætter ind.

Foto: Vänsterpartiets Ulla Andersson kræver en bankopdelingslov i Sverige for at beskytte de svenske skatteborgere.

Hvad der må gøres, før et nyt bankkrak slår til

Leder fra LaRouche PAC, 24. juli, 2017 – Advarslen om endnu et ødelæggende bankkrak i Europa og USA inden årets udgang, som fremførtes af *EIR* i maj og på et møde mellem medlemmer af Europaparlamentet i begyndelsen af juli, er i færd med at blive en overhængende fare. Det kræver en mobilisering til handling for at stoppe det.

Det italienske banksystem, der netop har måttet igennem tre, store bank-bailouts i kombination med »bail-ins« (eksproprieringer) af uheldige bankkunder, forsøger at rejse kapital, det ikke kan rejse, for at forhindre et potentielt kollaps, der kunne trække Tysklands banker med i faldet. Banker med hjemsted i USA har en eksponering på \$2 billion til dette truende kollaps af dårlige lån og endnu værre derivater, centreret omkring City of London.

Disse Wall Street-banker, ustraffet og givet bailouts siden

2008, har hurtigt opbygget bobler af selskabslån og kommercielle ejendomsderivater, der er større end de bobler af ejendomslån, der dengang nedsmeltede; raten af udeblevne betalinger på lån, og raten af bankerotter, stiger nu skarpt i disse bobler. En bange Federal Reserve har, endnu, ikke sat rentesatsen tilstrækkeligt op til at udløse det krak, som f.eks. IMF advarer om; men, ved at udsætte denne udløser af krakket, bliver det blot endnu mere økonomisk ødelæggende, når det kommer.

Præsident Trumps politik for samarbejde med Rusland og Kina, for fred og gensidig fordel, er rigtig og må forsvares imod alle de angreb, han af denne grund udsættes for. Men, denne politik vil ikke overleve et nyt transatlantisk finanskraks kaos. Og han har ikke de økonomiske genrejsningsplaner for Amerika, han sagde, han havde, til at afværge et sådant krak.

Der må meget hurtigt mobiliseres til handling, sluttelig fra det amerikanske folk og deres organisationer.

Det første, der må ske, er, at en Glass/Steagall-opdeling af kommerciel bankpraksis og investeringsbankpraksis må vedtages, med omgående ikrafttræden, for at bryde Wall Streets gigantiske spekulationskasinoer op.

Lige siden Glass/Steagall-loven begyndte at blive nedbrudt for 50 år siden, har Wall Streets banker og fonde – og altid med deres farligste operationer i London! – redet økonomien som en mare, en økonomi, der ikke kan vokse uden finanskrak, og som, siden 2008, ikke kan vokse i det hele taget. Glass/Steagall-opdelingen må begynde nu, for at forhindre det nye, truende bankkrak.

Dernæst må der udstedes kredit fra en national, statslig kreditinstitution – se artikel af *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, »The Lost Art of the Capital Budget«[1], der er genoptrykt i *EIR* af 21. juli – snarlig kredit i billionklassen, med en løbetid på 20-25 år og til lave renter.

Formålet er højteknologiske investeringer i ny, mere produktiv *infrastruktur*, der kan erstatte den amerikanske økonomis aldrende ledbånd, øge produktiviteten og atter skabe produktiv beskæftigelse. Det kan ikke, og vil ikke blive, gjort gennem privat investering. Præsident Trump må lære dette, og Wall Street-folk omkring ham, såsom finansministeren (Mnuchin), må gå.

En storstilet udvidelse af USA's rumforskningsprogram vil være drivkraften bag denne genrejsning sådan, som præsidenten har erklæret i et budskab via fjernsyn i marts måned.

Men, at konfrontere dette truende finanskarak, og at imødegå denne nødsituation gennem handling, afhænger nu primært af, at det amerikanske folk faktisk stiller krav om disse handlinger, som om vi befandt os i de sidste uger af en præsidentvalgkamp.

Dernæst vil præsidentens plan om at samarbejde med Kina og Rusland blive en enorm fordel, der især vil udspringe af det storslåede »win-win«-byggeprojekt – Beijings Nye Silkevej i hele Eurasien og Afrika. Lad sådanne højhastigheds-jernbanekorridorer, f.eks., blive bygget i hele Nordamerika. USA er potentielt en fuldgældig partner i Bælte & Vej Initiativet.

Foto: En statue på spiret af Duomo-katedralen i Milano, Italien, skuer ud over den indre by og finansdistrikt. (Photo:(Stefano Stabile / Wikimedia Commons / CC BY-SA 3.0)

[1] Førsteudgaven kan læses her:
http://www.larouchepub.com/lar/2007/3402art_capital_bdgt.html

---

Ny bankkrise inden årets udgang? Bankkunder og pensionister bliver ofret for spekulationssvindl! Af Helga Zepp-LaRouche

Vælgerne gør klogt i at anskueliggøre den brutalitet, med hvilken pensionerne i det amerikanske midtvesten bliver halveret, og de italienske bankkunder bliver eksproprieret. Hvis det kommer til et stort krak – og der bliver flere og flere tegn på dette – bliver befolkningens livsopsparinger, såvel som dens levebrød, skruppelløst ofret.

Der findes kun ét middel mod dette: Det transatlantiske finanssystem må, i hvert eneste land, fuldstændig reorganiseres gennem en Glass/Steagall-bankopdeling, før det kommer til et kollaps. De tyske vælgere, der skal beslutte sig den 24. september, bør nøje tænke over, at BüSo (Bürgerrechtsbewegung Solidarität; Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet, det tyske, politiske parti, som Helga Zepp-LaRouche er formand for, -red.) er det eneste parti, der overhovedet advarer om denne krise og har en løsning på denne krise parat.

Download (PDF, Unknown)

Amerikas fjende nummer Ét er Wall Street

Leder fra LaRouche PAC, 24. juli, 2017 – USA befinder sig nu i sit ottende år med en årlig økonomisk vækst på under 2 %, med en økonomisk infrastruktur, der er ved at falde fra hinanden, og ødelagt af dødsfald relateret til narkotikamisbrug blandt en befolkning i sin bedste alder, med faldende skatteindtægter og med enorme gældsbobler med udeblevne betalinger og på vej mod et finanskarak. Hvor tåbeligt er det så, at formanden for generalstabscheferne, general Dunford, ikke kan blive enig med sig selv, om nationens topfjende og top-nationale sikkerhedstrussel er Rusland, Kina eller Nordkorea!

Denne fjende er Wall Street og finansmagten i London, som det er allieret med. Der er en hel del, der beviser, at det amerikanske folk indser dette. Men deres valgte repræsentanter vil ikke give dem et lederskab for at bryde Wall Streets kasinoer op og standse et »nyt 2008-krak« således, at økonomien faktisk kan blive genopbygget.

De fleste amerikanere er klart ikke enige i »Russia-gate«, det hektiske forsøg på at feje befolkningen ind i en ny McCarthyisme imod præsident Trump, og som blev indledt af personer fra britisk efterretning for mere end et år siden og stadig dominerer de nationale medier. De vil have, at det stopper. De støttede, at Glass-Steagall kom med i begge partiers nationale valgprogram. En nylig opinionsundersøgelse viser, at flertallet af alle vælgere ønsker skat på benzin sat op og anvendt til at bygge ny infrastruktur. De ønsker en genopbygning af nationens industrikapacitet, og rumforskning vækker større interesse hos potentielle astronauter end nogen sinde før.

Men på samme måde, som Wall Street indfangede 'tea party'-bevægelsen fra 2009, med dens modstand mod bail-out og Wall

Street, og forvandlede den til »nul-regerings-partibestyrelsen« i det nuværende Repræsentanternes Hus; så er præsident Trump nu omgivet af en regulær Wall Street-liga, der er modstander af Glass-Steagall, af enhver intervention for at genoplive den industrielle økonomi og enhver indblanding i Wall Streets fremstormen mod endnu en nedsmeltning af lån, der er omdannet til finansielle instrumenter. Et medlem af denne liga, finansminister Mnuchin, er så bestikkelig, at han pålagde udenrigsminister Tillerson finansielle sanktioner for ikke at være tilstrækkelig anti-russisk.

Det er grunden til, at LaRouche Politiske Aktionskomite – LPAC – nu har mobiliseret for at bekæmpe Wall Street – og City of London – og forhindre et transatlantisk finanssammenbrud, værre end i 2008. Præsidentens vitale fredspolitik i samarbejde med Rusland og Kina, der på beundringsværdig vis fastholdes imod krigsslagordenen i medierne, Kongressen og efterretningstjenesterne, vil blive fejet bort, hvis vi tillader dette sammenbrud at slå til.

Handlingerne under denne mobilisering er en Glass/Steagall-reorganisering af bankpraksis og kredit, finansiering af nye, fysiske infrastrukturprojekter over hele kontinentet, en accelereret tilbagevenden til rumforskning og et forceret program for udvikling af fusionskraft. I alle disse spørgsmål vil samarbejde med Kinas Bælte & Vej infrastrukturinitiativ være af afgørende betydning.

Fjenden er Wall Street; den må brydes op.

(photo Alex Proimos / Flickr / CC BY-NC 2.0)

Helga Zepp-LaRouches Appel til den amerikanske befolkning: Hjælp jeres præsident Trump med at opfylde sine valgløfter og genindføre Glass-Steagall

21. juli, 2017 – Der er nye udviklinger i verden, som de fleste amerikanere virkelig ikke har den fjerneste anelse om, fordi de gængse medier ikke rapporterer om det. Det er, at der meget hurtigt er ved at vokse en ny geometri frem i verden, som præsident Trump relaterer positivt til. For næsten fire år siden indledte Kinas præsident Xi Jinping en politik, som han kaldte den Nye Silkevej. Det, som det rent faktisk er, er – i traditionen efter den asiatiske Silkevej – at opbygge infrastrukturen i planetens indlandsområder i Asien, i Eurasien, i Afrika, i Latinamerika. Denne politik har forandret verden til det bedre. Det er blevet en særdeles attraktiv model, fordi den tilbyder den form for udvikling, der ikke var der før. Derfor er folk i Latinamerika og Afrika meget glade, for de ser for første gang håb og muligheden for at overvinde fattigdom for altid.

Præsident Trump har etableret en meget god relation med præsident Xi Jinping. Lige siden mødet på Mar-a-Lago i Florida i april, er de to kommet virkelig godt ud af det med hinanden. Der er en meget god kemi mellem dem, og dette møde fungerer virkelig godt. Som et resultat sendte præsident Trump en repræsentation på meget højt niveau til Bælte & Vej Forum, som var et topmøde om dette nye initiativ, og som omfattede 110

nationer. USA blev repræsenteret af Matt Pottinger. I mellemtiden har de indgået mange positive aftaler – investeringsaftaler – især om eksport og import mellem USA og Kina.

Mødet mellem præsident Trump og præsident Putin fra Rusland i forbindelse med G20-topmødet i Hamborg var ligeledes meget positivt. På trods af forsøgene på at forhindre denne form for samarbejde, så indgik de en aftale om en våbenstilstand i Syrien og bragte håb om en afslutning på denne forfærdelige krig i dette land; og de-konfliktionen mellem de to militærstyrker fungerer.

På en anden front, nemlig Nordkorea, har den nye præsident Moon for Sydkorea ligeledes tilbudt direkte samarbejde mellem de to landes militær og diskussioner med Nordkorea. Dette støttes af Kina. Så med præsident Trumps nye, strategiske politik og forbedringen i relationerne mellem USA og Kina, og mellem USA og Rusland, befinder vi os potentielt i en helt ny geometri. Hvis præsidenterne for de tre mest magtfulde lande på denne planet – USA, Kina og Rusland – kan arbejde sammen om at løse problemerne i brændpunkterne, men også mere generelt etablere fuldstændig nye relationer og gå tilbage til en ny detente og afslutning af den Kolde Krig; så er dette så vigtigt for verdensfred og hele menneskehedens levebrød.

Der er dog et stort problem, en Akilleshæl. Det er, at, pga. den enorme kampagne imod Trump, Russia-gate, hele dæmoniseringen af Trump, har det endnu ikke været muligt for ham at opfylde sine valgløfter mht. økonomien. Og USA's økonomi er virkelig i færd med at kollapse; tallene er absolut afslørende. Der er bankerotter, og vi står på randen af at få endnu et kollaps som i 2008; men denne gang langt, langt større, for alle tallene er langt værre. Infrastrukturen kollapser. I New York har man i øjeblikket »Helvedessommeren«, med brand i tog og folk i panik; dette er simpelt hen en fuldstændig uholdbar situation. Det er derfor ekstremt presserende nødvendigt, at præsident Trump bliver støttet i

opfyldelsen af sine valgløfter om at investere *mindst* \$1 billion i den amerikanske infrastruktur. Han har modtaget tilbud fra Kina, der tilbyder at investere \$60 milliard i amerikanske statsobligationer, som Kina ejer, i infrastruktur i USA. Der er andre tilbud om sådanne investeringer.

Problemet er, at der netop nu foregår en stor kamp. Demokraterne, der står bag Russia-gate, vil ikke tage ansvaret for årsagerne til, at de tabte valget; men det var politikken med globalisering, der gjorde de rige rigere og flertallet af befolkningen fattigere, og så selvfølgelig disse interventionskrige, der skaber ødelæggelse over hele planeten. Og Demokraterne vil ikke tage ansvaret for dette, og de vil ikke slippe Russia-gate. Men også de neokonservative i det Republikanske Parti forsøger at forhindre Trump i at forbedre relationerne med Rusland og med Kina; og i særdeleshed i at gennemføre nye love for Wall Street.

Men, dette er den afgørende ting. Trump må opfylde sit valgløfte om at gennemføre Glass-Steagall og gå tilbage til det Amerikanske Økonomiske System, som han har nævnt i flere taler; at han ønsker at gå tilbage til Alexander Hamiltons, Henry Clays, Abraham Lincolns og Henry C. Careys politik og gennemføre Glass-Steagall. Men han kan ikke gøre det alene. Han er involveret i så mange kampe, at han har brug for jer. Jeg appellerer til jer; støt jeres præsident på dette tidspunkt i hans kamp. Vi befinder os på en enorm, historisk korsvej; vi kan rent faktisk bevæge verden ind i sikkerhed og forsøge at overvinde faren for termonuklear krig og civilisationens udslettelse, for altid. Jeg sagde for flere måneder siden, at, hvis præsident Trump lykkes med at forbedre relationerne med Rusland og Kina, kan han blive én af de største præsidenter i amerikansk historie. Det er fortsat min absolutte overbevisning; men han kan ikke gøre det alene.

Tillad mig derfor, fra udlandet, at appellere til jer som amerikanske patrioter. Hjælp præsident Trump med aktivt at opfylde sine løfter.

EIR: Ny, værre bankkrise ved årets udgang?

Følgende artikel forekommer som en lederartikel i seneste nummer af Executive Intelligence Review:

EIR, 13. juli, 2017 – Marco Zanni, uafhængigt medlem af Europaparlamentet fra Italien, blev i går interviewet af det anti-etablissement, USA-baserede website, *Rogue Money*, af sitets stifter »V, Guerilla-økonomen«, sammen med *EIR's* Harley Schlanger. Zanni fokuserede på to punkter: EU-bankernes og EU-økonomiernes overordnede svaghed, der kræver bankreform, med begyndelse i en Glass/Steagall-bankopdeling, og betydningen af den amerikanske præsident Trumps G20-topmøde med den russiske præsident Vladimir Putin.

Med hensyn til EU og euroen, gennemgik Zanni Italiens kollapsende økonomi for at belyse det overordnede problem. Han sagde, det er ukorrekt at tale om økonomisk genrejsning i Eurozonen – man kan ikke stole på de erklæringer, der kommer fra den Europæiske Kommission eller den Europæiske Centralbank (ECB). Alt imens ECB's udpumpning af likviditet midlertidigt kan have reddet nogle store banker fra fallit, så skete det på bekostning af realøkonomien samtidig med, at det ikke gjorde noget som helst for at adressere de systemiske problemer i Europas For-store-til-at-lade-gå-ned-banker ('TBTF-banker').

I Italien og Spanien er den reelle arbejdsløshedsrate 20 %, og realindkomsten er på 1999-niveau. Den nylige bail-out/bail-in (hhv. 'statslig bankredning' og 'ekspropriering af visse typer bankindsud', -red.) af to venetianske banker og Monte dei Paschi-banken viser den svindelagtige natur af ECB's politik og belyste den kendsgerning, at mange banker ligger inde med

uerholdelige niveauer af gæld i form af insolvente lån og derivatobligationer. Der er en voksende vrede i befolkningen mod den Europæiske Kommission og ECB, såvel som også mod den italienske regering for at bøje sig for dem.

Zanni sagde, at der er tiltag i Europaparlamentet, og især i det italienske parlament, i retning af at vedtage en politik for bankreform, som omfatter en Glass/Steagall-bankopdeling, og som hans gruppe støtter. Hvis dette imidlertid ikke sker, forudsiger han en ny, mere alvorlig bankkrise ved udgangen af dette år eller i begyndelsen af 2018 og siger, at dette kunne føre til en italiensk exit af euroen.

Forespurgt om sit syn på Putin/Trump-mødet sagde Zanni, at han har fulgt Putin »med stor interesse«. Han har et »meget positivt syn« på Trump/Putin-mødet. »Det er ikke hele Europa, der er imod Trump, som medierne prøver at få det til at lyde.« Han sagde, at Europa har brug for stærke, økonomiske relationer med Rusland og Kina, og Trump handler i denne retning. Der er nu en stor mulighed for at skabe samarbejde mellem Europa og Rusland, med Trump som drivkraft, og for at forlænge dette også til Asien.

Zanni sluttede med at sige, at Europa må have fungerende, suveræne stater, i modsat fald vil det mislykkes.

Interviewet[1] vil blive opslået i morgen. *Rogue Money*-websitet følges stærkt af anti-etablissement-netværk, og dets interviews udlægges ofte af andre. Det har et ugentligt, 20 minutter langt interview med Schlanger og opslår hyppigt materiale fra LaRouchePAC, med links til siden.

[1]

<http://www.roguemoney.net/2017/07/13/exclusive-interview-with-marco-zanni-and-harley-schlanger/>

<https://www.youtube.com/watch?v=msiF-NVuJGE>

(35 minutter).

Det behøver ikke være en »Helvedessommer«

Leder fra LaRouche PAC, 19. juli, 2017 – Det kaos og den panik, som kollapset i New York Citys infrastruktur fremkalder – den fremstormende »Helvedessommer«, som newyorkere er blevet lovet, og som nu er kommet – er et meget reelt, dagligt mareridt for områdets indbyggere. Brand i undergrundsbanen; lukkede broer og timelangt trafikkaos; lange forsinkelser på proppede, kvælende tog, hvor der rapporteres om mange tilfælde af panikanfald hos trafikanterne; ingen pålidelig måde, hvorpå man kan komme sikkert på arbejde eller i skole.

Men, New Yorks mareridt er også et mikrokosmos af det, hele den transatlantiske sektor konfronteres med, med mindre USA og de europæiske nationer omgående begraver Wall Street og City of London og tilslutter sig Kinas Bælte & Vej Initiativ – sådan, som Lyndon LaRouche, som den eneste, amerikanske statsmand, utrætteligt har argumenteret for.

Vi nærmer os regnskabsårets afslutning ved udgangen af tredje kvartal, og perioden september-oktober har, rent historisk, været en periode for ekstrem ustabilitet, bankerot og kriser i finanssystemet, advarede Helga Zepp-LaRouche i dag. Et umiddelbart sammenbrud i hele det transatlantiske banksystem hænger over vore hoveder som et Damoklessværd, med en \$1,5 milliard stor derivatboble, der umuligt kan opretholdes, selv ikke, hvis Social Security (basal folkepension, sygedagpenge o. lign., iflg. lov af 1935, -red.), Medicare (offentlig sygesikring til borgere over 65 år, -red.) og Medicaid

(sygesikring til den fattigste del af befolkningen, -red.), alle blev udslettet tre gange – hvilket synes at være mange af vore kongresmedlemmers og senatorers synspunkt.

Trump-administrationen har, til trods for sit fremragende arbejde med at gå op imod britisk geopolitik og genetablere arbejdsrelationer med Kina og Rusland, ikke leveret varen mht. sine løfter om at vedtage Glass-Steagall og genopbygge Amerikas infrastruktur. Finansminister Steve Mnuchin – bankernes dreng, om nogen – er stadig i regeringen. Det er ren dårskab at foregive, at vi på en eller anden måde kan fortsætte på bedste beskub, uden at investere i infrastruktur, der er 50, 75 og 100 år gammel. Hvis vi ikke erstatter det, vil det smuldre, hvad enten vi synes om det eller ej, og måske, når vi mindst forventer det. Det er én af de ting, vi kan lære af New Yorks »Helvedessommer«.

Men, det behøver ikke være sådan: løsningen ligger, i bogstavelig forstand, lige foran os i dag, i Washington, D.C. I dag finder mødet sted mellem kinesiske og amerikanske myndigheder i den Omfattende Økonomiske Dialog mellem de to nationer, der blev oprettet på mødet mellem Trump og Xi Jinping på Mar-a-Lago. Kineserne har gentagent tilbudt USA at gå med i Bælte & Vej Initiativet: USA kunne både deltage i globale infrastrukturprojekter i andre lande, og også få presserende nødvendig hjælp til at genopbygge vores egen, smuldrende infrastruktur herhjemme. Hvad venter vi på?

Denne fremgangsmåde bringer Kina til de mest ødelagte hjørner af planeten, med ubestridelig succes. Afrika begynder at se fremskridt i fattigdomsreduktion, for første gang i årtier, for ikke at sige århundreder – med kinesisk hjælp. Kina tilbyder sin »visdom« og ligeledes sit Bælte & Vej Initiativ for at være med til at løse de mange kriser i Mellemøsten.

Med en omskrivning af præsident Xis ord, så eksisterer der intet, der hedder »uafhjælpelig fattigdom«, eller uafhjælpelige krige, for den sags skyld. De kan begge

overvindes, med de rette politikker.

At bygge et politisk bål under bagdelene af Kongressen og deres vælgere vil forbedre deres forståelse af disse nødvendige politikker. Og at øve indflydelse gennem de fremskridt, vi er ved at opnå i den internationale situation, kan være med til at gennemtvinge de nødvendige politikker i USA.

Foto: Myldretid på New Yorks undergrundsbane, L-toget, der betjener bydelene Manhattan og Brooklyn.

En genrejsning af amerikansk produktion og Det almene Vel afhænger af en genrejsning af Det amerikanske System

Leder fra LaRouche PAC, 18. juli, 2017 – Udviklingerne i USA i dag er et yderligere bevis på, at præsident Donald Trumps planer om at genopbygge den amerikanske økonomi og vende kollapset i den amerikanske levestandard, alt imens hensigten er god, umuligt vil kunne realiseres uden at løse det fremstormende kollaps af det vestlige finanssystem. En genrejsning vil ikke være mulig uden skabelsen af en moderne udgave af kreditsystemet i Hamiltons tradition, for at skabe den massive mængde kredit, der behøves for blot at rokke den sårede kolos, som er den amerikanske økonomi. Det Amerikanske Civilingeniørselskab skønner, at der behøves tæt ved \$5 billioner hen over de næste otte år for blot at genoprette den

forfaldne infrastruktur til en anstændig standard, alt imens Kinas Investeringselskab, en statslig investeringsfond, der ønsker at investere milliarder i USA (hvis de nødvendige, finansielle strukturer kan skabes), skønner, at investeringsunderskuddet er \$8 billioner.

Hvor efterlader det så Trumps forslag om en \$1 billion stor infrastrukturfond? Eller, for den sags skyld, hvor skal kreditten til at fikse det ødelagte, amerikanske sundhedssystem komme fra, eller til at genoprette vore nedgraderede varefremstillingskapaciteter, eller vores forskning og udvikling inden for fremskudte områder, såsom kernefusionskraft og udforskning af rummet?

Trump har udråbt mandag til at være »Made in Amerika Day«, Fremstillet i USA-dag, hvor han i Det Hvide Hus vil ære førende producenter og lover at genoprette Amerikas tidligere varefremstillingseksport. Men, han nævnte ikke noget om sit løfte om at genindføre Glass-Steagall for at gøre en ende på hasardspilskasinoet på Wall Street, der nu har opbygget en derivatpulje af værdiløse spekulationspapirer, der er næsten dobbelt så stor, som den, der førte til krakket i 2008. Uden dette første skridt med Glass-Steagall for at muliggøre en statsdirigeret kreditpolitik, vil de øvrige forholdsregler, som Trump har nævnt – fjernelse af regler og afslutning af handlepolitikker, der ikke er fair – end ikke tilnærmelsesvis kunne begynde at vende sammenbruddet.

Eller, lad os se på fiaskoen med sundhedssystemet. Det seneste forsøg for at ophæve Obamacare-katastrofen og erstatte den med noget, der er lige så dårligt, er faldet fra hinanden, idet hverken Republikanere eller Demokrater kunne udholde lugten. Trump responderede, at Obamacare nu ville kollapse på egen hånd, og at dette kunne åbne for muligheden for at arbejde sammen med Demokrater for at skabe en brugbar løsning.

Men, der findes ingen brugbar løsning, så længe, det er Wall Street, der kører sundhedssystemet gennem de

forsikringskonglomerater, der udelukkende drives ud fra en maksimering af aktieindehavernes værdi med det formål at udtrække rigdom af systemet. Her er problemet igen manglen på kredit, der kan adressere kollapset i sundhedssystemets tjenesteydelser – det er ikke et forsikringsproblem, men et sammenbrud i det fysiske system for tjenesteydelser.

Én af de Republikanske senatorer, der vendte sig imod GOP-planen i dag, Jerry Moran, er fra Kansas, en stat, hvor årene med nedskæringer inden for sundhedsvæsenet har efterladt statens landdistrikter med bogstavelig talt ingen adgang til akut lægebehandling, som det også er tilfældet i mange af de indre byområder i det engang så blomstrende, industrielle hjerteland. Hill-Burton-politikken, som blev initieret af Franklin Roosevelt, adresserede ikke forsikring, men levering af ydelserne. Alle borgere havde ved lov adgang til hospitaler og lægefagligt personale op til en given standard – hvis den private sektor leverede dette til et lokalsamfund, så fint nok, men hvis ikke, var det pålagt de lokale og nationale regeringer at gøre det. Det er denne fysiske virkelighed, der må adresseres, og som udelukkende kun kan adresseres gennem Glass-Steagall og genoplivelsen af et statsligt kreditsystem således, som det skabtes under Det Amerikanske System i Hamiltons tradition. Dette Amerikanske Systems nærdød, især siden mordet på Jack Kennedy, kan og må vendes i de kommende uger og måneder.

Præsidenten har næsten knækket ryggen på Det britiske Imperiums imperieopsplitning af verden i krigsførende magter, ved at indgå partnerskaber med Rusland og Kina for at bekæmpe terrorisme og opbygge verden gennem den Nye Silkevej. Men, briterne har altid kørt deres imperium ved hjælp af magt over strømmen af kredit, under det »private« banksystem. Deres had til Trump, og deres lancering af den 'farvede revolution', der nu føres for at fjerne eller myrde ham, drives både af hans afvisning af den imperiale opsplitning af verden, men endnu mere af hans trussel om at genindføre Det amerikanske System

for statskredit, der vil knuse Wall Streets og City of Londons magt. Alle amerikanere må handle for at gennemføre dette nye paradigme i dette mulighedernes øjeblik. Det vil ikke vare ved.

*Photo: Made in America Product Showcase | July 17, 2017
(Official White House Photo by Evan Walker)*